

ΚΟΥΚΟΥΔΙ

κουκούδι, το, ουσ. [<μσν. κουκούδιν, υποκορ. του αρχ. κόκκος], η κρούστα που δημιουργείται μετά από λίγες μέρες στην επιφάνεια πληγής, τραύματος: «χτύπησα πριν από μερικές μέρες στον αγκώνα μου και τώρα η πληγή έπιασε ένα κουκούδι». Συνών. *κακάδι*.

- *πάνω στον τσούρλο και κουκούδι*, λέγεται στην περίπτωση που, ενώ περνάμε μια δύσκολη κατάσταση, μας τυχαίνει και μια άλλη πιο δύσκολη: «πήγαμε τον παππού στο νοσοκομείο από εγκεφαλικό, πήγαμε και το γιο μου την άλλη μέρα, γιατί τράκαρε με τη μοτοσικλέτα του. Αμάν πια, κουράστηκα. Πάνω στον τσούρλο και κουκούδι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας